

ORĘDOWNIK URZĘDOWY

Przedpłata
na kwartał 2,69 zł
Zapisywać należy
na pocztę.

powiatu kościańskiego.

Za ogłoszenia
płaci się naprzód i to :
na stronie 4-lam. 10 groszy
od miejsca milimetrowego

Administracja w Kościanie,
Aleje Kościuszki 28. Tel. 106.

Kościan, 8 października 1927.

Za redakcję odpowiada
Starostwo.

ROZPORZĄDZENIE

Wojewody Poznańskiego, tyczące zarządzeń weterynaryjno-policyjnych z powodu zarazy płucnej bydła rogatego.

Z powodu zarazy płucnej bydła rogatego w innych Województwach Państwa Polskiego uznaje się całe terytorium Województwa Poznańskiego za obszar zagrożony zarazą płucną i na zasadzie §§ 17, 18 i nast. oraz § 78 oraz 79 niemieckiej ustawy o chorobach zaraźliwych zwierzęcych z dnia 26-go lipca 1909 roku (Dz. U. Rz. Niem. str. 519) oraz odnośnych przepisów wykonawczych Rady Zw. Rz. Niem. z dnia 7-go grudnia 1911 roku (Dz. U. Rz. Niem. str. 4), tudzież postanowień wykonawczych Ministra Rolnictwa Domen i Lasów z dnia 1. maja 1912 roku (Dz. Urz. 105) zarządza się z upoważnienia Pana Ministra Rolnictwa i za zgodą odn. organ. roln. na czas trwania niebezpieczeństwa zarazy, celem powstrzymania dalszego jej szerzenia się, rychłego wykrycia ognisk zarazy i szybkiego jej stłumienia co następuje:

I. Ograniczenie wprowadzenia (przywozu i przypędu) oraz wyprowadzenia (wywozu i wypędu bydła rogatego).

§ 1.

Wprowadzenie, (przywóz, przypęd bydła rogatego) z terenu innych Województw Państwa Polskiego, wolnych od zarazy płucnej, t. j. niewyszczególnionych w zd. 1. § 2, o ile transport odbywa się bezpośrednio do Województwa Poznańskiego z ominięciem obszaru Województw uznanych jako zapowietrzzone (§ 2 zd. 1), uzależnia się od przestrzegania następujących postanowień:

Przy transportach drogami kołowymi (pieszo lub wozem) bydło rogate po przekroczeniu granicy Województwa Poznańskiego legitymowane być musi jednostkowymi świadectwami pochodzenia, wystawionymi przez właściwą władzę miejsca pochodzenia.

Świadectwo pochodzenia zawierać ma dokładny opis bydła umożliwiający stwierdzenie jego tożsamości. W świadectwie należy również wymienić miejscowość przeznaczenia i miejscowość pochodzenia, jak również wiek zwierzęcia oraz datę wydania świadectwa, pozatem opatrzyć je należy czytelnym podpisem (imię i nazwisko) wydającego

świadectwo oraz pieczętę odn. urzędu kompetentnego do wydawania świadectw pochodzenia.

O ile bydło nie jest wiezione koleją lub statkiem, ma wprowadzający mieć zawsze przy sobie świadectwo na każdą sztukę. Świadectwo na bydło wiezione koleją lub statkiem, należy dołączyć do listu przesyłkowego.

Odn. bydła wprowadzonego, przestrzegać należy wszelkich środków weterynaryjno-policyjnych, obowiązujących na obszarze Województwa Poznańskiego, a bydło to doprowadzone na miejsce przeznaczenia w przeciągu 48 godzin winno być zgłoszone i zapisane do miejscowego katastru bydła za doręczeniem odnośnemu urzędowi posiadanych legitymacji zwierzęcia, a dokumenty legitymacyjne na bydło rogate, przeznaczone na rzeź, winny najpóźniej przed ukończeniem badania mięsa być doręczone dotyczącemu urzędowemu badaczowi mięsa lub zarządowi rzeźni, który je unieważnia przez przekreślenie i przechowuje na przeciąg 1 roku, adnotowując na jego odwrotnej stronie adres danej osoby, do której zwierzę w czasie uboju należało.

§ 2.

Wprowadzenie (przywóz — przypęd) bydła rogatego z Województwa zapowietrzonego zarazą płucną t. j. z Województwa: Białostockiego, Lubelskiego i Warszawskiego uzależnia się od uprzednio uzyskanej piśmiennej mej zgody i od przestrzegania następujących warunków:

Odnosnie bydła przeznaczonego na bezpośrednią rzeź, transport odbyć się może tylko koleją żelazną za uprzednio piśmienną zgodą miejscowej władzy policyjnej, miejsca przeznaczenia i przy telegraficznym uwiadomieniu tej miejscowej władzy policyjnej o załadunku transportu z podaniem przypuszczalnej daty przybycia transportu na stację przeznaczenia.

Bydło to musi być kryte świadectwem pochodzenia, wystawionem przez właściwą władzę miejsca pochodzenia oraz zaświadczeniem zdrowia odn. państwowego lekarza weterynaryjnego. Świadectwo pochodzenia odpowiadać musi wymogom, podanym w § 1, ust. 3, a z zaświadczenia zdrowia winno bezsprzecznie wynikać:

a) że bydło to nie pochodzi z miejscowości lub nie stało w miejscowości, w której w ciągu

ostatnich 6-ciu miesięcy panowała zaraza płucna i

- b) że bydło wyprowadzone zostało przy załadunku na kolej żelazną lub przy wypędzaniu z dotychczasowego miejsca postoju zbadane przez państwowego lekarza weterynaryjnego i uznane za niepodważane o zarazę płucną;
- c) bydło to musi być przy wyładunku i po ubiciu zbadane przez państwowego lekarza weterynaryjnego i z kolei do zakładu rzeźnianego albo dowieszone wprost koleją żelazną lub wozem. W ostatnim wypadku należy uniemożliwić wszelką styczność z miejscowym bydłem (konwoj. polic. na koszt stron);
- d) bydło rogate, odpowiadające wymogom w punkcie a, b i c tego paragrafu, a nie przeznaczone na natychmiastową rzeź, wprowadzone być może tylko za osobnym piśmiennym mojem zezwoleniem pod warunkiem, że na miejscu przeznaczenia poddane zostanie na koszt strony dozorowi weterynaryjno-policijnemu na przeciąg 3 miesięcy, licząc od dnia wyładunku.

§ 3.

Dozór weterynaryjno - policyjny będzie przeprowadzony w następujący sposób:

1) Państwowy lekarz weterynaryjny przeprowadzi rejestrację wszystkich sztuk wprowadzonych, zarządzając znaczenie tychże wpaleniem znaku Z (Zaraza). Znaczenie ma być wykonane na lewym udzie lub odn. trwałym kolczykiem w pr. uchu.

2) Właściciel albo jego zastępca jest obowiązany:

- a) nie wprowadzić innego bydła do obory lub danej ubikacji, w której jest pomieszczone bydło, będące pod dozorem policyjnym;
- b) nie wprowadzać bydła, będącego pod dozorem policyjnym do innych obór lub ubikacji bez uprzedniego zezwolenia miejscowej władzy policyjnej;
- c) nie oddawać na rzeź bydła, będącego pod dozorem policyjnym bez uprzedniego zezwolenia miejscowej władzy policyjnej;
- d) zapobiec, aby obce bydło na jego dziedzinie nie mogło się przedostać;
- e) natychmiast donieść miejscowej władzy policyjnej, jeśli nastąpiła śmierć lub wystąpiły podejrzanym objawy chorobowe u jakiegokolwiek bydlęcia, znajdującego się w zagrodzie, w obrębie której znajdują się sztuki, będące pod dozorem policyjnym.

3) W nagłym wypadku może być bydło, będące pod dozorem policyjnym, poddane rzezi z konieczności, lecz należy natychmiast zawiadomić o tem miejscową władzę policyjną.

4) Na doniesienie o wystąpieniu podejrzanym objawów choroby albo o nastąpieniu śmierci lub dokonanej rzezi z konieczności miejscowa władza policyjna obowiązana jest spowodować urzędowe zbadanie sztuki przez państwowego lekarza weterynaryjnego, badanie takie musi nastąpić także i w wypadku rzezi za pozwoleniem policji.

5) Oddanie na rzeź bydła rogatego, będącego pod dozorem policyjnym, może być dozwolone

przez miejscową władzę policyjną pod następującymi warunkami i przy zachowaniu następujących środków ostrożności:

- a) zwierzęta będą doprowadzone do rzeźni przez drogi nieuczęszczane przez bydło użytkowe, w razie zaś niemożności wykonania tego warunku, że będą dowieszone na wozach;
- b) przy transportach z użyciem kolei, zwierzęta z zagrody do stacji załadunkowej będą dowieszone na wozach, jak również i ze stacji wyładunkowej do rzeźni. W tym wypadku winna władza policyjna porozumieć się z władzami kolejowymi, aby bydło transportowane nie zetknęło się z bydłem obcym, ewentl. należy przez przydzielenie konwoju policyjnego zapobiec temu;
- c) miejscowa władza policyjna miejsca uboju winna być w porę zawiadomiona o zamierzonym transporcie zwierząt; do zawiadomienia obowiązana jest władza zezwalająca na transport;
- d) ubój w rzeźniach nie stojących pod stałym dozorem lekarza weterynaryjnego, może odbyć się tylko pod nadzorem organu policyjnego;
- e) w każdym wypadku uboju takich zwierząt winien państwowy lekarz weterynaryjny stwierdzić, czy i które zwierzęta były obarczone zarazą płucną i w razie pozytywnym postąpić w myśl ustaw i przepisów, obowiązujących przy wybuchu zarazy płucnej.

Bydło wprowadzone z ominięciem powyższych postanowień, gdziekolwiek będzie napotkane, ma być zatrzymane, umieszczane w zupełnym odosobnieniu, zbadane na koszt właściciela przez dotyczącego powiatowego lekarza weterynaryjnego lub traktowane jako bydło niepewnego pochodzenia, a w razie ujawnienia się danych uzasadniających podejrzenie o zarazę albo o zarażenie się, zarządzić jego zabicie na koszt i niebezpieczeństwo właściciela (posiadacza) bez odszkodowania z funduszy publicznych na zasadzie § 191 V. A. V. G.

II. Legitymowanie bydła rogatego świadectwami pochodzenia.

1) Na obszarze całego Województwa Poznańskiego każde bydło rogate bez względu na wiek

- a) prowadzone (pędzone, wiezione, niesione) na ubój, targ, jarmark, wystawę, pokaz, przetargi i t. p.;
- b) opuszczające miejsce pobytu celem wprowadzenia do innej gminy lub na obszar innych Województw, bez względu na cel wprowadzenia;
- c) nie mające stałego miejsca pobytu, tudzież bydło handlarzy, znajdujące się w obrębie handlowym;
- d) przewożone koleją żelazną lub statkiem, musi być zaopatrzone w świadectwo pochodzenia, wydane według wzoru A.

2) Świadectwa pochodzenia wydaje dotyczący sołtys (naczelnik obszaru dworskiego), w miastach zaś kierownik Magistratu.

3) Świadectwa pochodzenia w regule wolno wydawać tylko na bydło miejscowe i to tylko na

przepisanych drukach, pobranych z Województwa za zwrotem kosztów nakładu i przesyłki.

4) Na każdą sztukę bydła rogatego należy wydać osobne świadectwo pochodzenia, na cielęta ssące, będące przy matce, w wieku do 2 tygodni, wystarczyć stosowne zaświadczenie na świadectwie matki.

5) Świadectwa pochodzenia nie wolno wydać ani brać:

- a) jeżeli bydłę podlega obserwacji policyjnej, zarządzonej ze względów weterynaryjno-policyjnych;
- b) jeżeli u bydła dają się dostrzec podejrzan objawy zachorowania wewnętrznego lub oznaki jakiegokolwiek zaraźliwej choroby, a zwłaszcza zarazy płucnej;
- c) jeżeli uprawniony do wydawania świadectw pochodzenia względnie żądający świadectw pochodzenia dowiedział się w jakikolwiek sposób o pojawieniu się zarazy u bydła rogatego, albo o podejrzanym wypadku zachorowania lub padnięcia bydła w gminie (miejscowości) na chorobę, przenoszącą się na bydło rogate dopóty, dopóki władza policyjna nie zarządzi co innego;
- d) jeżeli właściwa władza policyjna zakazała osobnym zarządzeniem wydawania świadectw pochodzenia.

6) Bezpośrednio przed wydaniem świadectwa pochodzenia winien organ uprawniony do wydawania takich świadectw przekonać się o zdrowiu nie tylko bydła, na które ma być wydane świadectwo, ale i o zdrowiu całego pogłowia w zagrodzie, a to albo osobiście, albo przez wywiad.

Niestosowanie się do przepisów 5 lub 6 pociąga za sobą ukaranie tak osoby uprawnionej do wydawania świadectw pochodzenia jak i posiadacza bydła dotyczącego.

7) Druki na świadectwa pochodzenia będą wydawane uprawnionym do wydawania tych świadectw w formie zeszytów sznurowanych, zawierających każdy 100 kartek (Wzór A).

8) Oba formularze, wydrukowane na kartce zeszytu, należy wypełnić równobrzmiąco i dokładnie i zaopatrzyć liczbą bieżącą, lewy ma pozostać w zeszycie, a prawy odcina się i po umieszczeniu na nim pieczęci urzędowej i wyraźnego podpisu wydaje się stronie.

9) Wydający świadectwa pochodzenia (sołtys i t. d.) ma przechować zeszyty pod zamknięciem i jest odpowiedzialnym za każde nadużycie lub zaniechanie co do postępowania z temi zeszytami. Ma on (sołtys) każdy zużyty zeszyt wręczyć dotyczącemu Komisarzowi obwodowemu, a w zamian zań nabyć u odnośnego odbiorcy zeszyt nowy i to w ten sposób, aby w regule nie miał u siebie więcej aniżeli dwa zeszyty, t. j. jeden rozpoczęty, a drugi zapasowy. Odbiorca (Komisarz obwodowy i t. d.) ma zużyte zeszyty układać według gmin i przechować przez jeden rok, a **potem dostawić do Starostwa celem postąpienia analogicznie, jak z wyszkartowanymi aktami.** Zużyte zeszyty, odstawił do Miejskiego Urzędu Policyjnego mają być tam składane i przechowywane w sposób przepisany dla Komisarzy Obwodowych.

10) Świadectwa pochodzenia są ważne 10 dni, wliczając dzień wydania.

11) W razie wydania nowego świadectwa na podstawie starego świadectwa pochodzenia należy uwidocznic to na nowym świadectwie pochodzenia, podając liczbę bieżącą, miejscowość i datę wydania starego świadectwa, na starym zaś zanotować datę wydania i liczbę porządkową nowego świadectwa pochodzenia i przechować je przez (1) jeden rok.

12) Bydlęta rogatego nieopatrzonego przepisaniem świadectwem pochodzenia, nie wolno pod żadnym pozorem doprowadzić ani dopuścić na targ, jarmark, wystawę, pokaz, przetarg itp., ani do przewozu koleją lub statkiem. Takie zwierzę, gdziekolwiek będzie napotkane, ma być zatrzymane, postawione zawsze w zupełnym odosobnieniu, poddane na koszt posiadacza zbadaniu właściwego urzędowego lekarza weterynaryjnego i dopiero, gdy zostanie uznane za niepodjętą co do indywidualnego stanu zdrowia, a po przeprowadzeniu dochodzenia co do jego pochodzenia, należy nań wydać świadectwo pochodzenia, zanotować na nowym świadectwie, co zaszło i dopuścić do obrotu w ramach obowiązujących przepisów.

13) Za świadectwo pochodzenia (formularz i połączone z wydaniem czynności) uiszczać ma strona do rąk wydającego należytość w wysokości podanej każdym razem na formularzu świadectwa pochodzenia (10 gr.)

14) Na bydło rogate, używane w zaprzęgach względnie wypędzane na pastwiska poza obszarem gminy, dopuszczane są długotrwałe paszporty z waleorem 6 mies., wystawione przez miejscową władzę policyjną.

W tym celu należy używać świadectw pochodzenia na bydło rogate (wzór A) z tem, że

- 1) świadectwa te opatrzone zostaną na odwrotnej stronie klauzulą miejscowej władzy policyjnej (kierownika Magistratu, Komisarza Obwodowego) następującej treści:

Drugostronny paszport ma ważność na 6 miesięcy, od daty wystawienia i służy dla legitymowania bydła rogatego pozostającego u właściciela w a używanego w zaprzęgu wzgl. wypędzanego na pastwisko poza obszarem gminy.....

..... Transportujący względnie dozorujący bydło to obowiązany jest stale paszport ten mieć przy sobie i nim wykazać się musi wobec organów policyjnych lub innych powołanych urzędników, na ich żądanie.

....., dnia

podp. miejsc. władzy polic.

- 2) na str. przedniej takiego świadectwa poch. oraz na lewym odcinku pozostającym w bloku należy na górze ponad napisem „świadectwo pochodzenia” czerwonym pismem dodać „długotrwałe”.

- 3) a poprzez cały formularz świad. pochodzenia od lewego dolnego brzegu w kierunku prawego górnego kąta należy w czerwonym kolorze napisać:

Nie wolno używać jako legitymacji na trwałe wyprowadzenie z obszaru gminy.

- 4) w rubr. uwagi katastru bydła należy zaznaczyć: otrzymał długotrwałe świad. pochodzenia data..... i podp. sołtysa prowadzącego kataster, który w zwykły przepisany sposób poszczególne rubr. świad. poch. wypełnił i opatrzył swą pieczęcią i podpisem.

Jeżeli następnie właściciel bydła posiadający długotrwałe świad. poch. zamierza na stałe wyprowadzić z gminy (sprzedać wzgl. oddać komukolwiek względnie ubić) jest obowiązany zwrócić posiadane długotrwałe świad. poch. sołtysowi prowadzącemu kataster; tenże winien je przechować i wydać zwykłe świadectwo pochodzenia, jak na inne miejscowe bydło sprzedawane wzgl. wyprowadzone na stałe z gminy.

Po upływie 6 miesięcy od daty otrzymania długotrwałego świad. poch. winien właściciel je również zwrócić sołtysowi, prowadzącemu kataster i pobrać nowe długotrwałe świad. poch. i postąpić w sposób wyżej pod 1-3 podany.

W razie zagubienia takiego świadectwa pochodzenia winien to właściciel w przeciągu 24 godzin zgłosić miejscowej władzy policyjnej, która zadecyduje odn. wydania nowego długotrwałego świad. pochodz. W razie podejrzeń o nadużycia należy ewentl. przeprowadzić dochodzenia i stosownie do wyniku zadecydować.

III. Znaczenie bydła rogatego.

§ 5.

Na całym obszarze Województwa Poznańskiego każda sztuka bydła rogatego, na którą się wystawiło świadectwo zdrowia dla wywozu ich kolejną na stałe lub czasowo i każda sztuka doprowadzona na targ, musi być opatrzona na koszt strony marką uszną na lewym uchu, a w braku ucha lewego na uchu prawem. O ile bydlę jest znaczony trwałym kolczykiem, nie podlega ponownemu znaczeniu. Numer marki usznej odnotowuje interwenjujący powiatowy lekarz weterynaryjny w świadectwie pochodzenia, o ile nie został już z urzędu zapisany.

Urzędowej marki usznej wzgl. kolczyka zarejestrowanego urzędowo w świadectwie pochodzenia nie wolno odjąć lub uszkodzić, zanim zwierzę nie osiągnie swego miejsca przeznaczenia, o ile nie jest się do tego upoważnionym. Tyczy się to przede wszystkim posiadacza bydła, który jest w pierwszej linii odpowiedzialnym za wszelkie nadużycia itp. od chwili nałożenia lub zarejestrowania marki. Obowiązany on jest przedstawić bydło i udzielić bezpłatnie żądanej pomocy do przeznaczenia bydła, a nadto, jeżeli bydlę zgubi znak uszny, winien zgłosić to zaraz najpóźniej do 44 godzin celem zanotowania tego w świadectwie pochodzenia przez odnośnego urzędnika uprawnionego do wydawania świadectw pochodzenia lub

świadectw zdrowia. Nałożenie nowej marki może nastąpić na podstawie urzędowego sprawdzenia na uchu, że istotnie bydlę było oznaczone marką uszną i po odpowiednim zaznaczeniu tego faktu w dokumencie legitymacyjnym zwierzęcia. Nowy kolczyk należy założyć na uchu prawem, o ile bydlę pierwszą markę miało w uchu lewym.

Wyjątek od kolczykowania stanowią cielęta nie starsze nad 2 tygodnie (brak pączków rogowych wzgl. zgrubienia w skórze w miejscu rogów).

Zużyte wskutek uboju znaczki uszne (marki) należy oddawać zaraz i to w rzeźniach, pozostających pod kierownictwem lekarzy weterynaryjnych tymże, zaś gdzieindziej właściwym badaczom (ogładczykom) mięsa, którzy winni je przechować w sposób wykluczający nadużycia, odprowadzając je okazyjnie każdego roku w ciągu miesiąca styczna za rok ubiegły odnośnym Starostom, a w miastach Bydgoszczy, Gnieźnie, Inowrocławiu i Poznaniu odn. Prezydentom tych miast, celem odpowiedniego ich zniszczenia (n. p. przepalenia w ogniu). Pierwsze odprowadzenie odnośnych kolczyków należy uskutecznić w styczniu 1928 r. za za lata ubiegłe.

IV. Kataster bydła rogatego.

§ 6.

- 1) Na całym obszarze Województwa Poznańskiego należy w każdej gminie (mieście) i obszarze dworskim założyć i prowadzić w ewidencji kataster bydła rogatego według dołączonego wzoru B. (Wzór B.)

- 2) Druki, potrzebne na kataster bydła rogatego wydawane będą bezpłatnie. Kto by jednak czy to przez lekkomyślność, czy też przez niedbalstwo itp, spowodował niezdatność do użytku takiego druku (katastru), obowiązany jest ponieść kosztą sprawienia nowych druków (katastru).

- 3) Obowiązek założenia i prowadzenia w ewidencji katastru bydła rogatego nakłada się po wsiach na sołtysów i naczelników obszarów dworskich, w miastach na zarządy miejskie.

- 4) Kataster bydła należy założyć w kształcie zeszytu ewentualnie książki przeznaczając dla każdego posiadacza bydła odpowiednią ilość stronic, obliczoną na 3 lata, stronic zaopatrzyć bieżąciami (porządkowymi) liczbami. Ilość kartek i stronic ma być stwierdzona na zeszycie przez właściwego Komisarza Obwodowego. Po zupełnym zużyciu formularzy, zawartych w zeszycie, należy go zaopatrzyć na ostatniej stronie uwagą:

„Zakończono“

....., dnia 192.....
(nazwa miejscowości)

(Pieczęć urzędowa)

Prowadzący kataster :
(nazwisko)

a istniejący w tym czasie stan bydła rogatego w miejscowości tej wpisać skrupulatnie do nowego zeszytu i przedstawić stary oraz nowy zeszyt przynależnemu Komisarzowi Obwodowemu, celem stwierdzenia prawdziwości przeniesienia na obu zeszytach, poczem prowadzący w ewidencji kataster przechowa zeszyt zużyty jeszcze przez 5 lat.

Każdy posiadacz bydła rogatego obowiązany jest podać celem wpisania do katastru (według pouczenia podanego na wzorze) wszystko bydło rogate, a cieleta najpóźniej do 2-ch tygodni (brak pączków rogowych lub zgrubienia skóry, w miejscu rogów), wypełniając dokładnie i sumiennie wszystkie rubryki, następnie trzymać go w ścisłej ewidencji i w tym celu uwidocznic w nim każdy przyrost i ubytek w stanie bydła rogatego z uwzględnieniem postępowania z bydlętem rogiem, przybyłym ewentualnie z poza obrębu Województwa Poznańskiego (I) (§ 1).

6) Należy również uwidocznic zawsze w katastrze w odpowiedniej rubryce przyczynę ubytku względnie przyrostu, t. j. czy ubytek powstał np. z powodu sprzedaży, padnięcia, uboju, rzezi z konieczności itp. względnie przyrost z powodu własnego przychówku, kupna itp. i w tym ostatnim wypadku powołać dokument (świadcstwo pochodzenia), na podstawie którego wprowadzono bydlę, oraz adres sprzedawcy, a nadto zanotować ewentualnie znak, którym oznaczone jest zwierzę. Tak samo trzeba zanotować w odpowiedniej rubryce, jeśli na bydlę wydano świadectwo pochodzenia. Jeżeli bydlę wprowadzono do gminy, należy na odwrotnej stronie świadectwa pochodzenia zapisać L. i str. katastru, na której wpisano odnośne bydlę i zatrzymać dostarczone świadectwo pochodzenia, przechowując je przez 1 rok.

7) Każdy posiadacz bydła rogatego na obszarze Województwa Poznańskiego winien o każdej zmianie o stanie posiadanego bydła donieść w ciągu 48 godzin prowadzącemu kataster bydła i podać sumiennie i dokładnie czas i przyczynę zmiany, przedstawiając ewentualnie dokumenta (świadectwo pochodzenia) na przyroście zwierzę.

8) Sołtys względnie osoba upoważniona do prowadzenia w ewidencji katastru jest na osobne zarządzenie Wojewody Poznańskiego obowiązana obejrzeć każde bydlę i sprawdzić jego tożsamość, zanim je wpisze do katastru, a posiadacz winien je przyprowadzić i przedstawić tej osobie. W miastach może być zmienione to postępowanie o tyle, że kierownik Magistratu może na prośbę posiadacza spowodować obejście na zwierzęcia na obejściu posiadacza na jego koszt.

9) Do wykonania nadzoru nad prowadzeniem w ewidencji katastru bydła obowiązani są państwowi lekarze weterynaryjni, Komisarze Obwodowi, a organa policji państwowej winny im być pomocne. Prowadzący kataster ma im na ich żądanie uprzyścić wykonanie tego obowiązku. Kataster bydła rogatego każdej gminy winien być co najmniej jeden raz w pół roku skontrolowany przez organa miejscowej władzy policyjnej przy równoczesnym sprawdzeniu bydła zarejestrowanego.

Wykonanie rewizji należy uwidocznic zawsze w katastrze na karcie tytułowej.

V. Wchodzenie do cudzych obór.

§ 7.

1) Rzeźnikom i handlarzom bydła zabrania się wchodzenia do obór cudzych.

2) Bydła rogatego handlowego lub rzeźnego, tj. bydła znajdującego się w obrocie handlowym lub nabytego przez rzeźnika celem uboju, nie wolno pod żadnym pozorem dopuścić do wstawiania ani umieszczania gdzieindziej, aniżeli w oborach handlowych, odpowiadających wymogom weterynaryjno-policyjnym (§§ 54, 55, 56 V. A. V. G. powoł. przepisów wyk.) względnie w oborach zakładów rzeźnianych. Odnosi się to także do bydła rogatego, oddawanego na opas. W wypadkach jednak godnych uwzględnienia może właściwe Starostwo za zgodą powiatowego lekarza weterynaryjnego pozwolić na postawienie na opas (wypas) takiego bydła w innej oborze, jeżeli nie odpowiada wymogom higieny, da się łatwo oczyścić i odrazić, oraz jeżeli istnieją warunki i będzie zapewnione, że ostrożności wykluczające ewentualne przeniesienie się zarazy na bydło miejscowe, które władza przepisze, będą ściśle zachowane. (Osobna obsługa, osobny wodopój i osobne pastwisko).

VI. Nabywanie bydła tak zwanym sposobem domokrażnym lub poza targowicą.

§ 8.

1) Zakazuje się sprzedawania i kupna bydła rogatego, chodząc od miejscowości do miejscowości, od zagrody do zagrody.

Zakaz ten nie narusza prawa kupna bydła rogatego w zagrodzie wskutek zamówienia. Zamówiony winien jednak przed udaniem się do zagrody, do której go zamówiono celem kupna bydła, zgłosić się u organu uprawnionego do wydawania świadectw pochodzenia (sołtysa, naczelnika obszaru dworskiego), przedstawić mu zamówienie i dopiero, gdy od niego uzyska zgodę na piśmie na udanie się do danej zagrody, której tenże ma udzielić, jeśli niema przeszkody weterynaryjno-policyjnej, może się do danej zagrody udać i bydło nabyć.

2) Sprzedający ma obowiązek przed wpuszczeniem handlarza bydła do zagrody zażądać legitymowania się, pisemnego zezwolenia, podanego pod 1 ust. 2.

3) Każde nowonabyte bydlę winno być w zagrodzie nabywcy postawione w odosobnieniu przy osobnej obsłudze doju, osobnym karmieniu i pojeniu na przeciąg 6 tygodni, na wyjątki zezwolić może miejscowa władza policyjna.

VII. Pędzenie bydła przez większe przestrzenie.

§ 9.

Bydło z miejscowości pochodzenia, ze stacji wyładowania lub z targu wolno pędzić przy ścisłym przestrzeganiu obowiązujących przepisów weterynaryjno-policyjnych, tylko do miejscowości, odległych od stacji wyładowania względnie miejscowości wystawienia świadectwa pochodzenia wzglę-

dnie miejscowości targowej najdalej 30 km., przy-
czem bydła tego nie wolno dopuszczać do jakiej-
kolwiek styczności z innym bydłem, ani też nie
wolno wstawiać do obcych zagród bez osobnego
zezwolenia miejscowej władzy policyjnej.

Zakazuje się transportowania (wozem lub
pieszo) bydła rogatego na całym obszarze Woje-
wództwa Poznańskiego nocą bez osobnego zezwo-
lenia miejscowej władzy policyjnej, zaznaczonego
pisemnie w dotyczącym świadectwie pochodzenia.
Jako noc uważa się czasokres pół godziny po za-
chodzie słońca aż do pół godziny przed wschodem
słońca. Bydło napotkane wbrew niniejszym po-
stanowieniom podlega rygorom, podanym w § 3
ust. ostatni.

VIII. Przyjmowanie i przewóz bydła rogatego kolejami.

§ 10.

1) Zarządza się co do załadowania bydła ro-
gatego na kolejach żelaznych na terytorjum tutej-
szego Województwa co następuje: Bydło rogate
przed załadowaniem na kolej, zbadane być musi
przez państwowego lekarza weterynaryjnego, opa-
trzone być winno jednostkowymi przepisami
świadectwami pochodzenia oraz w przepisane kol-
czyki, podane w świadectwie pochodzenia, ponadto
musi być kryte świadectwem zdrowia, wydanem
przez państwowego lekarza weterynaryjnego tego
powiatu, w którym położona jest stacja kolejowa
(biura stacyjne).

2) W obrębie Województwa Poznańskiego nie
wolno bez specjalnego zezwolenia Wojewody Po-
znańskiego skierować bydła rogatego do innej
stacji odbiorczej, aniżeli tej, do której je pier-
wotnie nadano i w liście przesyłkowym wymieniono.
Odnosi się to także do bydła nadanego na tutej-
szym obszarze, a będącego już w obrocie kole-
jowym poza obrębem Województwa.

3) Bydła hodowlanego, transportowanego ko-
leją żelazną, nie wolno dopuszczać do styczności
bezpośredniej lub pośredniej z innym bydłem,
transportowanym na kolei. Naczynia pojowe winne
bydło to mieć oddzielne, nie używane dla innego
bydła podczas transportu.

IX. Dozór weterynaryjno-policyjny na targach na bydło, zakaz handlu poza targowicą, rejestracja bydła odpędzonego z targu.

§ 11.

1) Wszelkie ulgi co do nadzoru weterynaryj-
nego targów i jarmarków na bydło rogate cofa się.

2) Wszystkie targi i jarmarki na bydło rogate
podlegają dozorowi powiatowych lekarzy wetery-
naryjnych. Każde bydło bezpośrednio przed wy-
puszczeniem na targowicę podlega zbadaniu tak
co do stanu zdrowia jak i pochodzenia, czego
wynik musi być zaznaczony na dotyczącym świa-
dectwie pochodzenia.

3) Zwierzęcia podejrzanego, czy to co do stanu
zdrowia, czy pochodzenia, nie wolno pod żadnym
warunkiem wpuścić na targowicę, lecz należy je
natychmiast odosobnić i postąpić z niem w myśl
obowiązujących w tej mierze przepisów.

4) Co do urządzenia targowic, obrotu na nich
obowiązują postanowienia §§ 41—53, przytoczonych
wyżej przepisów.

5) W miejscowości targowej i bezpośrednio
sąsiadujących zabrania się sprzedaży i nabywania
bydła rogatego w dniu targu (jarmarku) poza tar-
gowicą na bydło.

Zakazuje się przedsięwzięcia i dopuszczenia
szczepień z powodu zarazy płucnej bez specjal-
nego pisemnego pozwolenia Województwa Poznań-
skiego i to pod warunkami i w granicach, które
przepisze. (§ 198 powołanych przepisów wyko-
nawczych Rady Zw. Rz. Niem.)

§ 12.

Rozporządzenie niniejsze nabiera mocy obo-
wiązującej z dniem 15-go października 1927 roku.
Równocześnie tracą moc obowiązującą rozporzą-
dzenia wydane w związku z zarazą płucną tuł.
Licz. dz. 1872/23 - I. D. z dnia 16-go marca 1923 r.
(Dz. Urz. Wojew. Pozn. № 13, poz. 239, z dn. 31-go
marca 1923 r.) — Licz. dz. 2500/25-Zp. z dnia 24-go
czerwca 1925 r. (Dz. Urz. Woj. Pozn. № 28, poz. 363.
z dnia 11-go lipca 1925 r.) oraz L. dz. 407/27 — Zp.
z dnia 30-go marca 1926 r. oraz Licz. dz. 60/27 Zp.
z dnia 20-go stycznia 1927 roku.

Przekroczenia przepisów tego rozporządzenia
będą karane po myśli „działu III przepisy karne
§ 74 i nast.“ powołanej na wstępie ustawy pomo-
rowej z dnia 26-go czerwca 1909 roku przy zasto-
sowaniu § 191 przep. wykon. do ustawy pomoro-
wej z 1-go maja 1912 r. (R. i St. Urz.) tj. zasto-
sowania odmowy odszkodowania na wypadek za-
rządzonego uboju policyjnego lub padnięcia bydła
z powodu zarazy płucnej po myśli § 72 V. G. —

Poznań, dnia 5-go września 1927 r.

W o j e w o d a :

w z.

(—) Nikodemowicz.

L. dz. 800/27 Zp.

Rok 192.....

Sr. A.

Sr. A.

Rok 192.....

Świadcstwo pochodzenia.

L. p.....

Liczba katastru bydła rog.:.....

Znak marki usznej:.....

Imię, nazwisko i adres osoby, z której obory pochodzi bydło	
Imię, nazwisko, zawód i adres posiadacza wyprowadzającego bydło	
Dokładny opis bydlęcia (płeć, wiek, maść, użytkowość, szczególne zamiona itp.)	
W chwili wydania świadectwa pochodzenia przebywało w oborze, w stajni handlarza itp. – nr. domu	

Prowadzi się bydło do.....
w celu

Wydał..... dnia..... 192.....

L. p.....

Liczba katastru bydła rog.

Znak marki usznej:.....

Województwo Poznańskie:

Powiat:

Komisarjat obwodowy:

Gmina (obszar dworski):

Imię, nazwisko i adres osoby, z której obory pochodzi bydło	
Imię, nazwisko, zawód i adres właściciela wyprowadzającego bydło	
Dokładny opis bydlęcia (płeć, wiek, maść, użytkowość, szczególne znamiona itp.)	
W chwili wydania świadectwa pochodzenia przebywało w oborze, w stajni handlarza xx itp., nr. domu	

Prowadzi się bydło do.....
w celu

Poświadczam, że bydło oglądnięto, uznano za niepodważane o zarazę i niema przeszkody weterynaryjno-policyjnej wyprowadzenia z gminy, dopuszczenia go do obrotu.

Świadcstwo to ważne jest 10 dni, wliczając dzień wydania.

....., dnia..... miesiąca..... 192.....
miejscowość..... słowami..... słowami.....

pieczęć
urzędowa

.....
podpis wydającego świadectwo pochodzenia

UWAGI:

1. Na świadectwie pochodzenia, które jest wolne od opłaty stemplowej, nie wolno samowolnie robić żadnych poprawek, nie wolno nic przekreślać ani wyskrobać. Kto fałszuje świadectwo pochodzenia, staje się winnym sfałszowania dokumentu publicznego.
2. Świadcstwo pochodzenia ma być zawsze tam, gdzie jest zwierzę, na które opiewa, zatem winna je mieć przy sobie osoba prowadząca zwierzę, z wyjątkiem wypadków przewożenia koleją lub statkiem. Wtedy świadectwo ma być dołączone do listu przesyłkowego.
3. Świadcstwo pochodzenia zwłaszcza na bydło nabyte do dalszego trzymania lub chowu trzeba zawsze przechować dobrze, aby w razie potrzeby można było wykazać pochodzenie bydlęcia.
4. Za każde świadectwo pochodzenia należy uiścić do rąk wydającego 10 (dziesięć) groszy.

Świadcstwo pochodzenia.

Kataster bydła rogatego

zawiera stronic oraz jeden imienny spis posiadaczy bydła rogatego i arkusz ewidencyjny
bydła wprowadzonego z poza obszaru Województwa Poznańskiego.

Gmina (obszar dworski)

Komisariat obwodowy w powiat

Sporządzono dnia 192

Prowadzący kataster bydła

Stwierdziłem dnia 192

Komisarz obwodowy

(pieczęć)

Wskazówki.

- 1) Zeszyt (książkę) katastru należy spaginować.
- 2) Dla każdego posiadacza bydła wyznaczyć odpowiednio do ilości bydła ilość stronic i na pierwszej wpisać nazwisko, imię i zawód. Liczba stronicy z nazwiskiem musi być podana w spisie imiennym posiadaczy bydła przy nazwisku. W razie przeniesienia na inne miejsce w katastrze trzeba podać przy końcu starej stronicy liczbę nowej stronicy, na którą przeniesiono i zanotować ją także w spisie imiennym.
- 3) Wpisywać należy między linjami, a wiek podać liczbą arabską.
- 4) W rubryce 5 trzeba wpisać jak najdokładniej wszystkie słowa, liczby i znaki wyciśnięte na marce usznej. W razie nakładania marki równocześnie z wpisaniem jej znaków do katastru jest praktyczniej najprzód odczytać i wpisać znaki marki a następnie bezpośrednio potem markę założyć.
- 5) Opis podany w rubryce (6-tej) maść i znamiona należy wypełnić dokładnie; określenie np. w rodzaju „biała, czerwona” jest niewystarczające.
- 6) Rubryki 7 i 8 (świadcstwo pochodzenia) należy wypełnić tylko wtenczas, jeżeli wpisuje się do katastru nowowstawioną sztukę, pochodzącą z innej miejscowości. Wpisując nowowstawione bydło pochodzące z tej samej miejscowości, nie wypełnia się rubryk 7 i 8, O ile się wypełni rubrykę 7 i 8 (świadcstwo pochodzenia) musi się wtedy uwzględnić rubryki 1, 2, 3, 4, 5, 6, oraz 9 i 10. Wszelki ubytek trzeba wpisać pod osobną liczbą porządkową pozycją, wypełniając dokładnie odpowiednie rubryki.
- 7) W rubrykach 9 i 10 (przyrost) należy podać w razie przyrostu z przychówku, datę urodzenia, urodziło się u posiadacza, w razie zaś nabycia datę wstawienia na obejście oraz imię, nazwisko i miejsce zamieszkania osoby, od której zwierzę nabyto (otrzymano).
- 8) W rubrykach 11 i 12 (ubytek) trzeba podać datę i przyczynę ubytku, a więc np. „padło” lub „zabito”, sprzedano, darowano, a tylko w ostatnich wypadkach wpisać imię, nazwisko i miejsce zamieszkania osoby, której sprzedano, dano itp. ubyłą sztukę.
- 9) Zaznaczając ubytek bydła w rubrykach 11 i 12 (ubytek) trzeba przekreślić starannie jedną kreską zapiski co do tej sztuki w rubrykach 1—8 tak, aby przekreślone zapiski pozostały jeszcze czytelne (patrz na przykłady na stronie odwrotnej).
- 10) W rubryce 13 należy wpisać datę wydania świadectwa pochodzenia oraz liczbę porządkową wydanego świadectwa.
- 11) Ubytek sztuk bydła, na które wydano świadectwo pochodzenia celem sprzedania ich na targu, jarmarku, zanotować należy w rubrykach 11 i 12 dopiero wtedy, gdy posiadacz wymieniony w katastrze ubytek ten zgłosi.
- 12) Zeszyt (książkę) katastru należy utrzymywać czysto i na żądanie organów kontrolnych przedstawić tymże. Wszelkie wpisy i przekreślenia należy czynić atramentem. Wykrobań zapisków zabrania się. Zmiany dopuszczalne są tylko o tyle, o ile przekreślone zapiski zostaną czytelne.

PRZYKŁADY:

Imię, nazwisko, nr. domu i zawód właściciela

Liczba bież. (po- zycja)	Dzień, miesiąc i rok wpi- sania do katastru	Wiek (lat)	Płeć (buhaj, wół, kro- wa, jałów- ka itp.)	Znaki marki uszej	Maść i zna- miona	Świadcstwo pochodzenia		Przyrost		Ubytek		Data wydania i liczba po- rządkowa (Lp.) świadcstwa pochodzenia	Uwagi
						Data	miejs- cowość	Data	Od kogo i skąd nabyto lub własny przychówek	Data	Do kogo i dokąd lub z powodu uboju, padnięcia		
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
1.	1. X. 1923.	4	Krowa	Pow. Między- chód I. № 32.	Czerwona białe pod- brzusze, białe nogi								
2.	1. X. 1923.	3	Wół	Jak wyżej № 33.	Czarno- srokaty, przednie nogi białe, blizna na lewej łop.					20. X. 1923.	Sprzedano Janowi Cabanowi w Sierakowie	20. X. 1923. L. p. 175.	
3.	16. X. 1923.	1½	Jałówka	Pow. Szamo- tuły II. № 134.	Ciemno- popielata z białą głową	15. X. 1923.	Jastro- wo lp. 401.	16. X. 1923.	Od Piotra Szylskiego z Jastrowa				Kupiono na targu w Szamo- tułach 15. X. 1923.
4.	20. X. 1923.	4	Buhaj	Pow. Nowy- Tomyśl III. № 31.	Czarny z białą głową i krótszym rogiem lewym	17. X. 1923.	Lwó- wek lp. 115.	17. X. 1923.	Od Władysława Słowika	14. XII. 1923.	Poddano rzezi		
5.	4. I. 1924.	3 mie- siące	Cieliczka	Pow. Między- chód II. № 1021	Czerwono biała, nogi przednie białe			4. X. 1923.	Urodziło się u posiadacza			2. II. 1924.	
6.	10. I. 1924.	2	Buhajek	J. w. № 973.	Czarny z białą głową			10. I. 1924.	Kupiono w miejscu od Jaśka Dziuby Lp. kat. 4.				

**Arkusz ewidencyjny bydła rogatego
wprowadzonego z poza obszaru Województwa Poznańskiego.**

Liczba bieg.	Nazwisko, zawód i numer domu wprowadzającego	Data zgłoszenia i wpisania	Płeć, buhaj, wół, krowa, jałówka i t. p.	Wiek lat	Maść i zna- mio- na	Świadectwo lekarza weterynaryjnego			Data wykre- ślenia	Uwagi
						Jego imię i na- zwisko	Data	Miej- sco- wość		
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11

Powyższe podaję do publicznej wiadomości, przyczem nadmieniam, że rozporządzenie to **nabiera mocy obowiązującej z dniem 15. października 1927 r.** Z tym dniem tracą ważność wszystkie dotąd obowiązujące w tym kierunku przepisy i rozporządzenia a w szczególności rozporządzenia wymienione w § 12 powyższych przepisów.

Ważnym punktem dla handlarzy bydła rogatego i rzeźników jest § 8, który uchyla obowiązek prowadzenia specjalnych ksiąg żek kontrolnych, które zgodnie z postano-

wieniami §§ 20 — 23 V. A. V. G. obowiązani są dokładnie prowadzić wszyscy handlarze zwierząt. (Patrz rozporządzenie moje z dnia 18. lutego 1927 r. l. dz. 978/27 — 4. — ogłoszone w tutejszym Orędowniku Urzędowym nr. 8/27).

Kościan, dnia 22-go września 1927 r.

Starosta:
w z.

(—) Kaźmierowski
st. sekretarz powiatowy.

L. dz. 6664/27 — 4.—

MOULIN ROUGE
POZNAŃ
ULICA KANTAKA 8-9
TELEFON 3369

NAJWYTWORNIJSZY KABARET W POLSCE

15 artystycznych atrakcji krajowych i zagranicznych,
wspaniały zespół muzyczny.
Rendez-vous najwytworniejszego towarzystwa!

PAŁAC TAŃCA!
Po gruntownem odnowieniu
i przebudowaniu

otwarty od godziny 10 do ranali